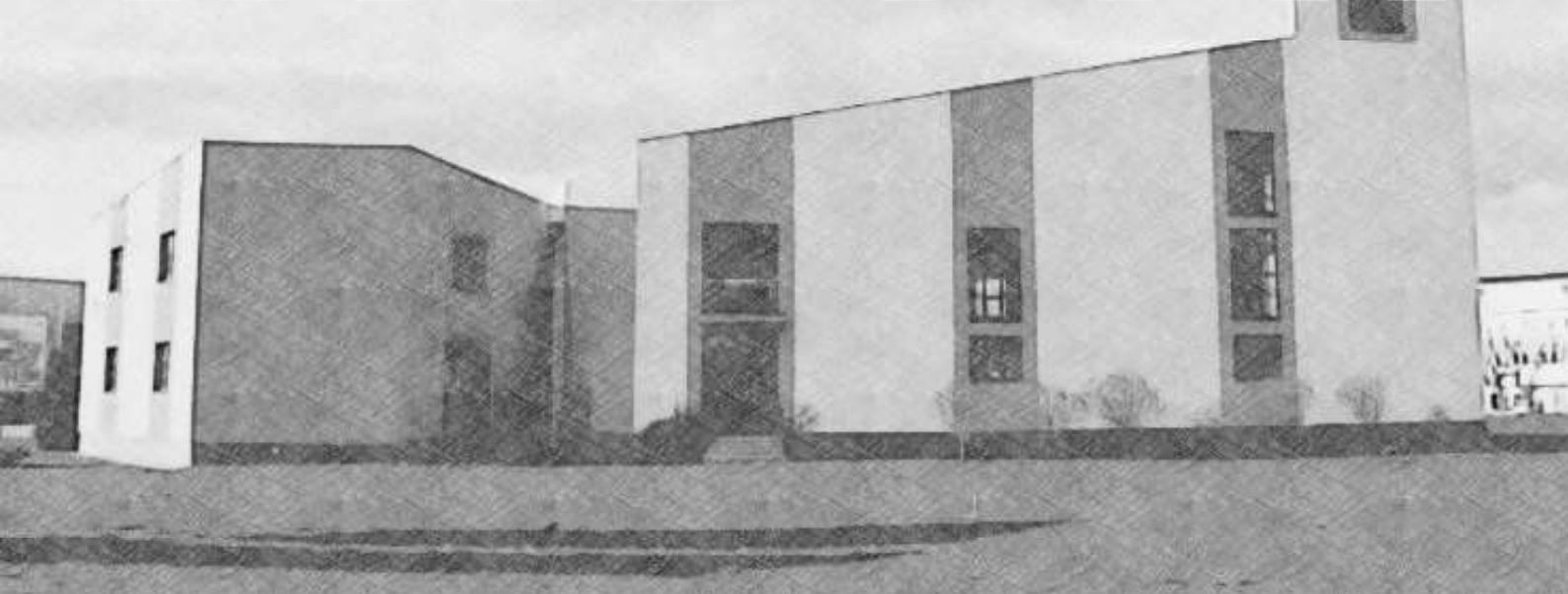

KALVÍN

2

VOĽBY

3

ĽUDIA POD KRÍŽOM

4

ČO JE TO LÁSKA

5

VEĽKONOČNÁ
NEDEĽA

6

ZÁRMUTOK

7

PODOBNSTVO
O ROZSIEVAČOVI

8

30. VÝROČIE
ONDAVSKO-
HORNÁDSKEHO
SENIORÁTU

9

DESAŤ ROKOV
V SPEVOKOLE

10

SENIORTÁTNE VALNÉ
ZHROMAŽDENIE

VOĽBY

Ján Šoltés

A POVEDALI MU: „UŽ SI STARÝ A TVOJI SYNOVIA NECHODIA PO TVOJICH CESTÁCH. USTANOV NÁM TEDA KRÁĽA, KTORÝ BY NÁS SPRAVOVAL, AKO TO MAJÚ VŠETKY NÁRODY.“

SAMUELOVI SA VŠAK NEPÁČILO, KEĎ HOVORILI: „DAJ NÁM KRÁĽA, KTORÝ BY NÁS SPRAVOVAL.“ SAMUEL SA MODLIL K HOSPODINOVÍ.

HOSPODIN POVEDAL SAMUELOVI: „POSLÚCHNI ĽUD VO VŠETKOM, ČO SI ŽIADA. KEĎ MA NEHCÚ ZA KRÁĽA, NEPOHRDLI TEBOU, ALE MNOU.

(1.SAM 8,5-7)

A IZRAELITOM POVEDAL: „TOTO HOVORÍ HOSPODIN, BOH IZRAELA: „JA SOM VYVIEDOL IZRAEL Z EGYPTA A VYSLOBODIL VÁS Z PODRUČIA EGYPTANOV A VŠETKÝCH KRÁĽOVSTIEV, ČO VÁS UTLÁČALI.

VY STE VŠAK ZAVRHĽI SVOJHO BOHA, KTORÝ VÁS VYSLOBODZOVAL Z KAŽDEJ POHROMY A TIESNE, A POVEDALI STE: USTANOV NAD NAMI KRÁĽA. POSTAVTE SA TERAZ PRED HOSPODINA PODĽA KMEŇOV A ODDIELOV.“

(1.SAM 10,18-19)

Milé sestry, milí bratia, v týchto dňoch rezonuje našou spoločnosťou voľba prezidenta. 1. kniha Samuela nám zasa popisuje ako Izraeliti volili kráľa. Aj keď u nás prezidentská funkcia trvá len niekoľko málo rokov a v podstate sa jedná takmer len o ceremoniálnu hodnosť, predsa voľba prezidenta budí vášne, hádky, rozkoly, akoby sa jednalo o starovekého doživotného kráľa, v ktorom sa kombinovala funkcia vládcu, štátnika, diplomata, sudcu...

No i keď sú tieto dve pozície odlišné, predsa len si môžeme vziať z biblického textu nejaké ponaučenie.

Osudová voľba?

Izraeliti “hlasovali” losom. Vyberali spomedzi kmeňov, rodov, rodín až nakoniec padol los na Saula. Považovali to za Božie rozhodnutie, vedenie, dnes by sme možno povedali, že šlo o voľbu osudovú. Správnosť voľby, legitimita, bola rozhodnutá osudom, nikto nemohol presadzovať seba samého. My k voľbe pristupujeme inak. Správnosť nášho rozhodnutia dokladáme väčšinou, tým, že sa na kandidátovi zhodla väčšina spoločnosti. Všetci však vieme, ako to so Saulom dopadlo. Ani osud, náhoda ba ani väčšina neznamená, že vyhraje “správny” kandidát. O legitimitate vlády, o jej budúcnosti nakoniec predsa len rozhoduje Boh.

Kráša nie je všetko

O Saulovi čítame, že bol o hlavu vyšší od ostatných. Fyzicky zdatný, dobre vyzerajúci, silný muž. “Spomedzi ľudu sa mu nikto nevyrovná.” (1.Sam 10,24) zaznieva

vtedy a možno i dnes. My ľudia sa totiž často necháme obalamútiť vzhľadom, úsmevmi, peknými rečami. A predsa hneď čítame i o Saulovej zbabelosti “Tu sa skrýva medzi výzbrojou.” (1.Sam 10,22) a nerozhodnosti “Saul sa tváril, že to nepočuje.”(1.Sam 10,27). Fyzická krása a sila len zriedka korešpondujú i s vnútornou krásou a inými atribútmi, ktoré by mal vodca mať.

Iná, dôležitejšia voľba

Ľud volí kráľa, všetko sa točí okolo tejto voľby. Hľadá sa kráľ, riešia sa jeho právomoci, ochranka, dary a predsa je tu i iná, dôležitejšia voľba. Ľud si nevyberá len kráľa medzi ľuďmi, ale vyberá si kráľa namiesto Boha. “Chceme byť ako ostatné národy.” (1.Sam 8,20). Dajme si aj my pozor, aby voľby, ktoré spôsobujú rozruch v spoločnosti, nezatienili tú najdôležitejšiu voľbu nášho života!

ĽUDIA POD KRÍŽOM

Erika Domonkošová

AK NIEKTO CHCE ÍŠŤ ZA MNOU, NECH ZAPRIE SÁM SEBA, VEZME SVOJ KRÍŽ A NASLEDUJE MA.

(MK 8,34)

Milí bratia, milé sestry, vážení čitatelia!
Cítila som sa poctená, že ma váš brat farár poprosil o kázeň do vášho zborového časopisu. Teším sa, že sa s vami môžem podeliť o pôstne a veľkonočné myšlienky. V Košiciach som si v pôstnom období zvolila tému: ľudia pod krížom.

Tak teda poďme k nej. Najprv sme hovorili o tom, že ak niekto chce ísť za Ježišom, musí zaprieť sám seba, vziať svoj kríž a nasledovať Ho. Všetci dobre vieme, že to nie je ľahké. Každý z nás má svoj kríž, každý ho musí vziať na seba deň čo deň. Ako to robili ľudia pod krížom? Komu z nich sa podobáme my?

Začnime apoštolom Petrom, o ktorom nevieme, či bol pod krížom. Ale vieme, že trikrát zaprel svojho Pána, ktorému sľuboval, že s Ním pôjde aj na smrť. Ale keď sa Ježiš naňho po zapretí pozrel, bol schopný sa rozplakať pod krotkým Ježišovým zrakom.

Pozrime sa aj na Judáša, ktorý nezaprel, ale zradil. Aj on oľutoval, ale so svojou ľútosťou sa nevedel zmieriť.

Svojich 30 strieborných odhodil a obesil sa.

A poďme ďalej. Mária a Ján. „Hľa, tvoja matka, hľa, tvoj syn“. Pán Ježiš chce, aby sme boli rodinou, aby sme sa o seba navzájom starali.

Lenže krížom sa všetko nekončí. Nadchádza tretí deň – deň vzkriesenia. A vtedy sú pri Ježišom hrobe prvé ženy. S obavami, kto odvalí kameň, lebo chceli Ježišovo telo zabalzamovať. A kameň je odvalený. A Máriu Ježiš volá menom. Pozná ju. Pozná jej pochybnosti a vlieva jej do duše nádej. Tak ju počas týchto sviatkov chce vliať aj do nášho srdca. Prijmime ju!

Modlitba

Pane, ďakujeme Ti za kríže, ktoré môžeme prijať z Tvojej ruky. Mnohokrát v nás pôsobia bolesť, potom však zistíme, že nás posilňujú. Čo viac si môžeme priať, ako stáť pod Tvojím krížom? „Blízko kríža chovaj ma, Pane, späsa moja.“ Amen.

ČO JE TO LÁSKA? I.

Veronika Savková

Čo je to láska? Maliar sa pýta.
Hľadá ju v kráse, štetcami lieta
na bielom plátne. Márne ju hľadá.
Je láska umenie alebo veda?

Čo je to láska? Básnik chce vedieť,
čo má o nej písať a noci prebdieť,
keď hľadá o nej tie najkrajšie verše,
jazykom metafor skúma a píše...

Čo je to láska? Spevák chce znáť,
ako asi notový zápis by mal mať
pre najkrajší cit a jej melódiu,
aby vystihol jej krásu, dušu, harmóniu.

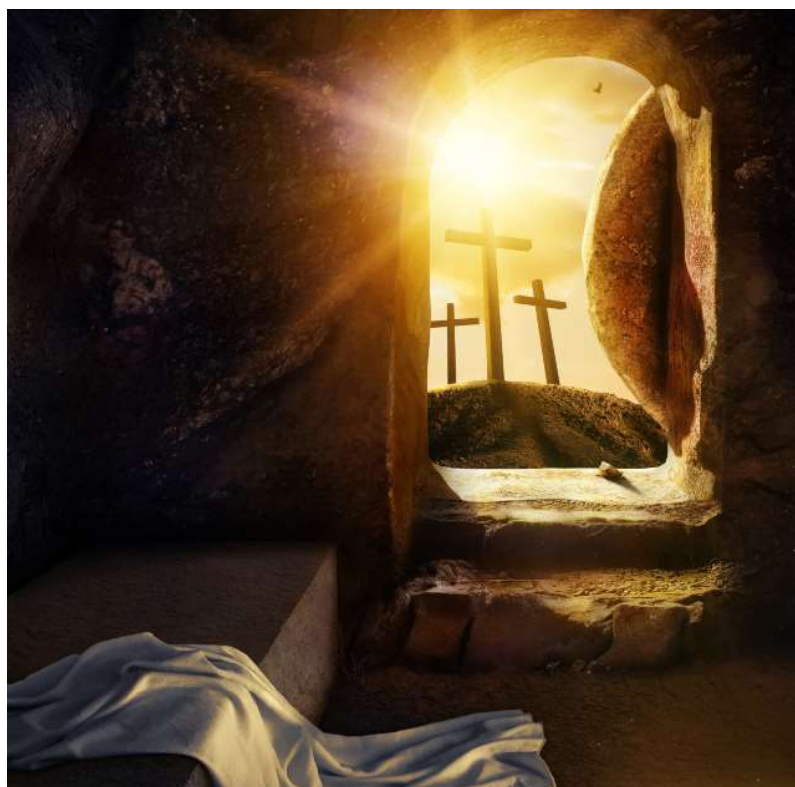
Čo je to láska? Zisťuje človek.
Od Adama a Evy až po tento vek.
Akú má vôňu, farbu, chuť, tvar?
A čo jej výzor, ak by mala tvár?

ČO JE TO LÁSKA? II.

Jej chuť je trpká. Má pachuť krvi.
Ej, nech aj posledný stane sa prvý.
Žiaľom a hriechom cítiť jej pach.
Ináč už nebude. Sme iba prach.
Špinavé drevo v purpure balené.

Jasné na výstrahu pri ceste vstavané.
Ešte krv nezaschla, muž na ňom pyká.

Len krátky okamih, už so Zlým myká...
Áno! Aj moje tam pribili viny!
Smutné a pochmúrne hriechy a činy.
Kto pozná najväčší lásky príbeh,
Ako ten nevinný dobehol beh...
! za mňa ?!

VEĽKONOČNÁ NEDEĽA

JEŽIŠOVO VZKRIESENIE (EVANJELIUM PODĽA JÁNA 20:1-10,16,19)

Dušan Kavka

VEČER, V TEN ISTÝ PRVÝ DEŇ PO SOBOTE, KEĎ BOLI UČENÍCI ZO STRACHU PRED ŽIDMI ZA ZAVRETÝMI DVERAMI, PRIŠIEL JEŽIŠ, STAL SI DOPROSTRED A PAVEDAL IM: „POKOJ VÁM!“

(JN 20,19)

V prvý deň týždňa, včas ráno, keď bola ešte tma, prišla k hrobu Mária Magdaléna a videla, že kameň je od hrobu odvalený. Bežala teda a prišla k Šimonovi Petrovi a k druhému učeníkovi, ktorého mal Ježiš rád, a povedala im: „Vzali Pána z hrobu.“ Bežali obaja spolu, ibaže druhý učeník bežal rýchlejšie ako Peter, takže prišiel k hrobu prvý. Keď sa nahol, videl tam ležať plachty, ale dnu nevošiel. Vzápätí za ním prišiel aj Šimon Peter. Vošiel do hrobu a videl ležať plachty aj šatku, ktorú mal Ježiš na hlave. Tá však nebola medzi plachtami, ale zvinutá osobitne na inom mieste. Vtedy vošiel aj ten druhý učeník, ktorý prišiel k hrobu prvý. Videl a uveril. Ešte totiž nerozumeli písmu, že má vstať z mŕtvych.

Ježiš ju oslovil: „Mária!“ Ona sa obrátila a povedala mu po hebrejsky: „Rabbúni!“ čo znamená učiteľ.

V ten istý prvý deň týždňa večer, keď boli učeníci zo strachu pred Židmi za zavretými dverami, prišiel Ježiš, stal si doprostred a povedal im: „Pokoj vám!“

Veľká noc je základom našej kresťanskej viery, zárukou našej nádeje a nášho vzkriesenia. Téma veľkonočného rána s Máriou, Šimonom Petrom, milovaným učeníkom a prázdny hrobom, ako to opisuje Jánovo evanjelium, je trojnásobnou výzvou. Výzvou zmätku na poznanie, nevery na vieru a prázdnoty na plnosť.

Premena zmätku na poznanie

Akákoľvek neočakávaná udalosť alebo nepochopiteľný výklad prinášajú vždy zmätok. Mária Magdaléna preľaknutá odvaleným kameňom, plná zúfalstva a vnútorného zmätku, beží k učeníkom. Tí utekajú k hrobu a uvidia to, čo aj ona. Mária, ktorá sa vybrala k hrobu ešte za úsvitu, je znakom toho, že poznanie a viera v zmŕtvychvstalého Krista je ešte akoby na úsvite. Až pri osobnom stretnutí Márie so zmŕtvychvstalým Ježišom ustupuje moc nevery a temnota hriechu. A tu sa jej zmätok mení na poznanie.

Premena nevery na vieru

Zvedavosť Šimona Petra, ktorá ho priviedla ku hrobu, zobrazuje jeho lásku k Ježišovi. Jeho ticho je však znakom nedostatku viery. Viera Ježišových učeníkov bola založená na videní. Oni uverili lebo videli. Na druhej strane, keď aj druhý učeník Pána zistí, že sa stalo niečo mimoriadne, aj keď sa musí ešte len stať svedkom zmŕtvychvstania Pána, predsa vierou dáva najavo, že tu zasiahol Boh. Pamätajme, že viera je základom toho, v čo dúfame! A že žijeme vo viere a nie v nazeraní.

Premena prázdnoty na plnosť

Uzavretý hrob by nikdy neprotiahol pozornosť učeníkov. Ale hrob s odvaleným kameňom áno. Skutočnosť, že zmŕtvychvstalý Kristus sa zjavil v uzamknutej miestnosti za zatvorenými dverami, je znakom toho, že kameň nebol odvalený preto, aby Kristus mohol vyjsť von, ale preto, aby učeníci mohli vojsť dnu, aby tam videli to, čo po ňom zostalo. A na základe toho uveriť a stať sa svedkami jeho zmŕtvychvstania. Prázdny hrob, ktorý odráža aj vnútornú prázdnotu samotných učeníkov, je pre nás výzvou, aby sme aj my vo svojom živote objavili či už udalosť, osobu alebo situácie, ktoré nám ukradli plnosť života.

Ustupujúca noc a odvalený kameň, ktorý mení prázdny hrob zo znaku zmätku, nevery a prázdnoty na znak poznania, viery a plnosti, môžu aj nás naplniť trvalou nádejou. Áno, cieľom Veľkej noci je celková vnútorná premena nášho života. Ak sa neodvážime vstúpiť do našej prázdnoty, a ak v nádeji neočakávame, že Ježiš do nej vstúpi, a ak ho nespoznáme, nebudeme premenení. Mária Magdaléna, Šimon Peter a milovaný učeník sa stali znakmi takej premeny. Teraz sme na rade my, aby sme sa zmenili a stali sa svedkami. Pamätajme, že keď je hrob prázdny, naše srdcia môžu byť naplnené.

ZÁRMUTOK

KÁZEŇ Z ROKU 1981

LEBO ZÁRMUTOK PODĽA VÔLE BOŽEJ PÔSOBÍ POKÁNIE NA SPASENIE, A TO NETREBA ĽUTOVAŤ, ALE ZÁRMUTOK SVETA PÔSOBÍ SMRŤ.

(2.KOR 7,10)

**Juraj Kudroč
(1925-1983)**

V Pánu milí bratia a sestry! Slovo Božie nás všetkých volá k sebakritike a k priznaniu si vlastných vín pred blížnymi aj pred Bohom. A tak biblickým slovom sa tomu hovorí pokánie. Pokánie je nutné pre každého človeka a kto by sa mu chcel vyhnúť, nech pamätá, že neujde previerke Božieho súdu a potom na pokánie bude už neskoro. Áno, pamätaj aj ty, ktorý žiješ v cirkvi a pokladáš sa za dobrého kresťana, že aj ty máš prečo sa nad sebou zarmútiť. A máme dôvod k zármutku i všetci spoločne ako zbor. Niet takého zboru, ktorý by sa nepotreboval zarmútiť nad sebou a činiť pokánie. Príkladom toho nám má byť zbor v Korinte, založený samým apoštolom Pavlom. Prináležal k najživším zborom prvotnej cirkvi, prijal hojnosť darov Ducha a predsa aké veci sa v ňom vyskytovali. Do tejto situácie zboru sa Pavol obrátil listom, ktorý v zbore spôsobil veľký zármutok, ale aj nápravu. Najprv Pavol ľutoval prísnosť svojho dopisu, ale teraz sa raduje, že Korinským poslúžil k pokániu. A práve v tejto súvislosti pripomína, že existuje dvojaký zármutok.

A tak, drahí bratia a sestry, všimnime si najprv zármutok sveta aj keď ho Pavol spomína na druhom mieste. Len tak nám vysvitne, čo je to zármutok podľa Boha. Svet je dejiskom Božích činov, ale je taktiež javiskom ľudského hriechu. Pamätajme, že svetským zármutkom sa zarmucuje každý, kto nedúfa v Božiu milosť a kto sa vzdal nádeje na Božiu lásku. A aké ovocie prináša zármutok podľa sveta? To nám jasne hovorí apoštol, že zármutok sveta pôsobí smrť. Človek sveta nemá sám v sebe východisko zo svojich ťažkostí a smútku. Nikto z nás nemá v sebe riešenie otázky života a smrti aj keby ho hľadal s plačom. Aj keby sa zožieral vo dne v noci a keby si vyplakal aj potok slz, nič ti nepomôže. Čím viacej sa ponoríš do takéhoto smútku, tým je biednejšie tvoje postavenie. Vyslobodenie zo zármutku nenájdeš v sebe, ale ani okolo seba. Svet nie je večný, príde raz deň Boží, v ktorom nebesá sa rozpustia a živly sa rozplynú v páľave ohňa.

Pýtame sa, aký je teda zármutok podľa Boha? Svet dáva zármutok, aj Boh dáva, ale celkom iný zármutok. Boh

dáva z milosti skrze svätého Ducha ľútosť nad hriechom i pokánie. Zármutok podľa Boha je nástrojom ruky Božej. Je pákou, ktorú Boh používa, aby pohol zatvrdilým srdcom človeka. Rozdiel od zármutku sveta je v tom, že tu je nádej na vyslobodenie. Na vyslobodenie nie z nás, ale z Boha. Takže topiaci sa nemôže sám podať záchranný pás, ten mu môže podať len niekto druhý. K tomu, aby vyvolal v človeku pravý zármutok, užíva si Boh zvestovania evanjelia. Evanjelium taktiež zarmucuje, lebo človeku stavia pred oči jeho hriech. Evanjelium nie ľahkou samozrejmom radosťou, lebo znamená drahú a nie lacnú milosť, veď stálo cenu krvi a života Syna Božieho! Tá cesta k jeho prijatiu ide zarmútením, ale zarmútenie podľa Boha je nádejné, pretože ním sa najprv zarmútil Ježiš Kristus. On vypil kalich smútku až do dna, On v poníženosti volal: „Smutná je duša moja až k smrti“ (Mt 26, 18). On zvíťazil nad smútkom, bolesťou a smrťou. On premohol svet. Preto sa my môžeme zarmútiť nie podľa sveta, ale podľa Boha. Je k tomu predpoklad lebo Kristus chce premôcť svet aj v nás.

Pýtajme sa, čo je ovocím zármutku podľa Boha? Jeho ovocím je pokánie, zármutok podľa Boha spôsobí pokánie. Nádejnosť zármutku podľa Boha spôsobí pokánie, obrátenie, nastúpenie na novú cestu. Človek nie je ponechaný v tom beznádejnom stave, v ktorom bol. Pokánie nie je samozrejme a automatické. Je darom Ducha svätého. Napríklad Ezau k nemu nedospel, hoci ho hľadal aj so slzami. K pokániu patrí nielen ľútosť nad hriechom, ale aj jeho vyznanie a rozhodnutie sa k novému životu. Zármutok nad sebou a svojim hriechom je len jeho počiatkom, ale sám ešte nestačí. Pokánie je obrat pútnika o 180 stupňov. Nejde len o ten obrat, ale ide o vykročenie novým opačným smerom, než doteraz. Hovorí nám aj náš text, že zármutok podľa Boha pôsobí pokánie na spasenie. Takýto zármutok človek nikdy neolútuje. To je predsa dostatočný dôvod k radosti, že je tu niečo, čo človek nebude nikdy ľutovať. Zármutok podľa Boha vedie k niečomu nádejnému a utešenému, k radosti podľa Boha.

Božie potešenie spočíva v tom, že Boh Syn prišiel k nám ľuďom ako Spasiteľ, aby z nás zobral smutné bremeno hriechu. Na tom sa zakladá potešenie, jediné potešenie v živote i v smrti. Aj keby si žiaľil celý život pre svoje hriechy a keby si aj oči vyplakal, nič ti to nepomôže. Len Ježiš Kristus ti môže pomôcť a tvoju žalosť premeniť v radosť. V ňom ti zaznie do tvojho smútku a plaču to radostné a víťazné slovo, aby sme sa nebáli lebo sme vykúpení, povolání menom. Potom sa už nemáš čoho báť, lebo nie si sám svoj, ale Jeho a len Jeho. Preto nikdy neopúšťaj pokoru a pokánie, lebo by si sa opäť dostal do zármutku sveta. Čítali sme, že zármutok podľa Boha pôsobí pokánie ku spaseniu, spasenie je Božia odpoveď na naše pokánie. Je darom a nie zásluhou.

Spasenie potom presahuje hranice nášho pozemského života. Jeho úplnosť je až v budúcnosti, do ktorej nemôžeme nijako nahliadnuť. Ono je predmetom kresťanskej nádeje.

Veríme, vyznávame tela z mŕtvych vzkriesenie a život večný. Spasenie je nový život v časnosti i vo večnosti. Nakoniec si pamätajme, že zármutok sveta vedie k smrti, ale zarmúť sa podľa Boha a prijmeš pravé potešenie. Amen.

Modlitba

Všemohúci, vševedúci a všadeprítomný Bože a Otče náš nebeský! V nádeji, že nás už nijaký zármutok neodlúči od lásky Kristovej, veríme v neho a modlíme sa k Nemu. Synu, ďakujeme Ti, že si prišiel do tohto hriešneho sveta ako dar Božej lásky. Lebo Tebe na tom tak záležalo, že si svoj život položil, aby si nás vykúpil. Ďakujeme Ti, že si do sveta priniesol kráľovstvo Božie, ktorého dovŕšenie a odhalenie očakávame. Ďakujeme Ti, že si zriadil svoj ľud a cirkev tých, ktorí sa zarmútili podľa Boha a prijali pravé potešenie Ducha.

PRÍPRAVA KU KONFIRMÁCII 2024: PODOBENSTVO O ROZSIEVAČOVI

Tomáš a Ľubica

V ten deň vyšiel Ježiš z domu a posadil sa pri mori. Okolo neho sa zhromaždili také veľké zástupy, že musel nastúpiť na loď a sadnúť si, kým celý zástup stál na brehu. Hovoril im veľa v podobenstvách. Hľa rozsievateľ išiel siať. Keď sial, niektoré zrná padli na kraj cesty. Prileteli vtáky a pozobali ich. Druhé padli na skalnatú pôdu, kde nemali dostatok zeme. Tie vzišli rýchlo, lebo

neboli hlboko v zemi. No potom, keď vyšlo slnko, obilie zahorelo, a pretože nemalo koreň, vyschlo. Iné zrná padli do trnia, ale trnie vyrástlo a udusilo ich. Niektoré zrná padli do dobrej pôdy a priniesli úrodu.

Na skalu zrnko padlo,
z Ježišovej dlane spadlo,
On našiel môj život,
do neba nový pilot.

Tomáš

Aj za taký krátky čas 2 minút sa dá napísať takáto Arýmovačka. A tak, dorastenci, skladajte a tvorte, môžeme zverejniť aj v našom Kalvine...

Ideme ďalej, má to zmysel..

Radosť, žiaľ i šťastie,
všetko ukryté je v malom zrnku,
čo preniká ti srdcom a zostáva v ňom,
a keď máme podmienky pre jeho rast,
potom už sú prijaté Božie slová
a sú tam, možno že aj navždy,
niekedy.

Ľubica

REPORTÁŽ

30. VÝROČIE ONDAVSKO - HORNÁDSKEHO SENIROÁTU

VAJKOVCE , 3. MARCA 2024

Juraj Gajdošoci

DESAŤ ROKOV V SPEVOKOLE

Veronika Savková

**MÁME VŠAK ROZLIČNÉ DARY PODĽA MILOSTI, KTORÁ NÁM BOLA DANÁ.
AK MÁ NIEKTO DAR PROROCTVA, NECH JE V SÚLADE S VIEROU,
AK MÁ NIEKTO DAR SLUŽBY, NECH SLUŽÍ, AK MÁ NIEKTO DAR VYUČOVANIA,
NECH VYUČUJE. KTO MÁ DAR NAPOMÍNANIA, NECH NAPOMÍNA.
KTO DÁVA, NECH DÁVA ÚPRIMNE. KTO JE PREDSTAVENÝ, NECH KONÁ HORLIVO.
KTO PREUKAZUJE MILOSRDENSTVO, NECH TO ROBÍ S RADOSŤOU...**

(RIM 12, 6-8)

Bol rok 2014. Práve prebiehal posledný semester na vysokej škole, počas ktorého som dokončovala diplomovú prácu, chystala sa na štátnice a absolvovala povinnú pedagogickú prax v školách. Prax pre ZŠ som absolvovala doma – v Bežovciach, kde som spustila s niekoľkými deťmi spevácky krúžok po vyučovaní. V jedno popoludnie, keď som sedela pri klavíri a čakala na žiakov, vošla do triedy (pre mňa od mala) pani učiteľka Gajdošociová, ktorá ma ako dieťa kedysi učila hudobnú výchovu. Oslovila ma, či by som nemala záujem viesť spevokol, lebo nastala situácia, kedy zostali bez dirigenta. Naplnil ma úžas a veľká Božia milosť. A keď dodala, že spievajú v spevokole štvorhlasne, tak to bola ako čerešnička na torte. Bolo mi jasné, že toto je volanie zhora. Hodiny ako Dirigovanie a riadenie zboru, Zborový spev, Hlasová výchova a i. ma veľmi bavili počas štúdia a poznatky z nich nebolo veľmi kde aplikovať. A zrazu toto. Vedela som, že ma Pán Boh povolal do špecifickej služby, do ktorej sa ťažko hľadá nejaký dobrovoľník. Veľmi som sa potešila a povedala som, že prídem na skúšku. Dostala som prvé noty, ktoré už spevokol poznal a ktoré bolo treba zopakovať pred Veľkou nocou. Zároveň to boli piesne, ktoré mali byť zaradené na pripravované CD. Hneď na prvej skúške sme si prešli piesne Víťaz nad smrťou a Večné príbytky. Tu som zistila, že sa ju naučili s rytmickou chybou, ale povzbudzovala som všetkých, že nech sa neboja, že sa to pomaličky preučíme. S úsmevom spomínam na niektoré nedôverčivé a neisté pohľady spevákov pri preučení a myslím si, že to aj trvalo nejaké to obdobie, kým sme si začali dôverovať a vzájomne si na seba zvykli. Pokroky boli badateľné po prvých skúškach a po prvých spoločných vystúpeniach bol spevokol odmeňovaný mnohými pochvalami poslucháčov, čo nás všetkých nesmierne tešilo.

Od tejto prvej skúšky prešlo desať rokov. Mnoho vecí sa zmenilo a stále sa i mení. Jednak sa menil a rozšíril repertoár spevokolu, ktorý obsahuje mnoho našich vlastných úprav. S týmito piesňami sme spoločne absolvovali desiatky vystúpení nielen počas bohoslužieb v Michalovciach ale aj mimo mesta. Menili a upevňovali sa vzájomné vzťahy medzi členmi telesa. Niektorí členovia prišli len na chvíľku, iní to ťahajú už roky, no každý jeden z nich mal a stále má svoje dôležité miesto. Niekoľko odlúčení (dvakrát moje tehotenstvo no najmä covid) spôsobilo, že to zatraslo s počtom členov z rôznych dôvodov (najmä zdravotných a rodinných) a v poslednom čase je to už na hranici funkčnosti. Ale o to viac si dnes vážime náš vzájomne venovaný čas. Mnohokrát si povieme, ako sme radi, že sa vidíme na skúške, že sa tomu tešíme a spoločne si vyjadrujeme lásku a podporu. Avšak oveľa väčšia radosť je z našej služby pre Hospodina. To je dar od Neho pre nás z Jeho milosti, ktorý nám bol daný. Dar spievať, spevom evanjelizovať, dar sa na skúške povzbudzovať a podporovať a občas sa aj napomínať.

Aj po desiatich rokoch vnímam prítomnosť každého člena v spevokole ako službu Pánovi z Božej vôle. Kým nad nami drží Svoju ochrannú ruku a požehnáva nás Svojou milosťou, my to chceme všetko akceptovať a prijímať vo viere, v pokore a za všetku Jeho pozornosť a starostlivosť. Mu s láskou ďakujeme. Zároveň Ho prosíme o zachovávanie spevokolu aj po ďalšie roky, o príchod nových členov, zapálenie o hudobnú službu medzi mladými členmi zboru, motiváciu a silu zotrvať v láske a pokoji.

Amen.

REPORTÁŽ

SENIORÁTNE VALNÉ ZHROMAŽDENIE

Juraj Gajdošoci

15. MARCA 2024 V MICHALOVCIACH

ZBOROVÁ MIESTNOSŤ MICHALOVCE

KÁZEŇ: PODOBENSTVO O KÚKOLI

KÁZALA DANUŠKA HUDÁKOVÁ

KALVÍN - ZBOROVÝ LIST

VYDÁVA:

REFORMOVANÁ KREŠŤANSKÁ CIRKEV NA SLOVENSKU – CIRKEVNÝ ZBOR MICHALOVCE.

REDAKČNÁ RADA: JURAJ GAJDOŠOCI, JAROSLAV BÁNOCI, JÁN ŠOLTÉS, TIMEA SOTÁKOVÁ, ĽUBICA HALÁSOVÁ.

ZODPOVEDNÝ REDAKTOR: JÁN ŠOLTÉS, E-MAIL: IXO@CENTRUM.CZ, JANCO.SOLTES@GMAIL.COM

ADRESA REDAKCIE: A. SLÁDKOVIČA 7, MICHALOVCE. Ň

INTERNETOVÉ STRÁNKY ZBORU: WWW.KALVIN.SK

NEPREDAJNÉ

KALVÍNČEK

UKRIŽOVANIE JEŽIŠA

V dobe, kedy žil Ježiš, Židia sa chystali na sviatok nekvasených chlebov. Veľkňazi boli nahnevaní na Ježiša a na Jeho učenie a chceli sa ho zmocniť a zabiť. Celé sa to udialo veľmi rýchlo, v priebehu pár dní. Dohodli sa s Judášom Iškariotským, jedným z dvanástich Ježišových učeníkov, aby im ho vydal a sľúbili mu za peniaze.

V prvý deň sviatku nekvasených chlebov mal Ježiš poslednú večeru so svojimi učeníkmi, kde povedal, že jeden z nich ho zradí. Po večeri sa šiel Ježiš modliť do Getsemanskej záhrady. Ježiš so sebou zobral troch učeníkov a žiadal ich, aby s ním bdeli a modlili sa. Keď sa Ježiš domodlil, prišiel k nemu a učeníkom Judáš a s ním aj zástup s mečmi a kyjmi od veľkňazov. Judáš dal znamenie zástupu, ktorý je to Ježiš tým, že Ježiša pobožkal. Zástup teda mal potvrdenie od Judáša, ktorý je to Ježiš a zatkli ho. Učeníci sa rozprchli zo strachu, že by ich tiež mohli zatknúť.

Potom odvedli Ježiša k veľkňazovi a začal určitý druh súdneho procesu. Veľkňazi a celý zástup hľadali proti Ježišovi svedectvo, aby ho mohli usmrtiť, ale nič nevedeli nájsť. Mali nejakých falošných svedkov, ale tie svedectvá sa nezhodovali. Ježiš na to všetko nič nehovoril a len čakal. Veľkňaz sa opýtal Ježiša, či je Mesiáš. Na to Ježiš odpovedal, že je. Toto považoval veľkňaz za rúhanie a povedal, že si za to zasluhuje smrť.

Hneď ráno na úsvite ešte priviedli spútaného Ježiša

pred rímskeho miestodržiteľa Piláta. Ježiša obviňovali z mnohých vecí, ale Ježiš nič neodpovedal. Pilát sa tomu čudoval. Na sviatky nekvasených chlebov bolo zvykom prepustiť na slobodu jedného z väzňov. Pilát sa pýtal zástupu ľudí, či si nežiadajú omilostiť Ježiša, avšak zástup ľudí bol poštvaný veľkňazmi a chceli radšej prepustiť Barabáša, ktorý bol uväznený pre vraždu a Ježiša žiadali ukrižovať. Pilát nenašiel nič zlé na Ježišovi, ale zástup stále hlasnejšie kričal, aby Ježiša ukrižovali. Pilát sa rozhodol vyhovieť zástupu, prepustil Barabáša a Ježiša dal zbičovať a vydal ho na smrť, aby ho ukrižovali.

Vojaci vyviedli Ježiša na nádvorie vládnej budovy, dali mu na hlavu korunu upletenú z trnia, trstinou ho bili po hlave, pľuli na neho. Potom ho vyviedli, aby ho ukrižovali.

Ježiša vyviedli na vrch Golgota, dali mu víno zmiešané s myrhou a o tretej hodine poobede ho ukrižovali. Spolu s ním ukrižovali aj dvoch lotrov, jedného sprava a jedného zľava. Potom, čo Ježiš hlasite vydýchol posledný krát, mu jeden z vojakov kópiou prebodol bok a z boku vytryskla krv a voda. Keďže tam bola voda, znamenalo to, že Ježiš je naozaj mŕtvy. Bol piatok.

Večer Ježiša pochovali a k hrobu postavili na stráž niekoľko vojakov. Ježiš ležal v hrobe celú sobotu až do nedeľného rána, kedy vstal z mŕtvych.

VIETE...

1. V akej záhrade sa Ježiš modlil?
2. Koľkých učeníkov so sebou zobral?
3. Ktorý učeník Ježiša bozkom zradil?
4. Ako sa volal rímsky miestodržiteľ, pred ktorého predviedli Ježiša?
5. Akého väzňa tento miestodržiteľ prepustil?
6. Z čoho bola koruna, ktorú dali Ježišovi na hlavu?
7. Ako sa volal vrch, na ktorom Ježiša ukrižovali?
8. Koľkých lotrov ukrižovali s Ježišom?
9. Ktorý deň Ježiš bol ukrižovaný?
10. Ktorý deň Ježiš vstal z hrobu?

VYHODNOTENIE

Odpovede:

Všetkých: 52, Úplných: 46

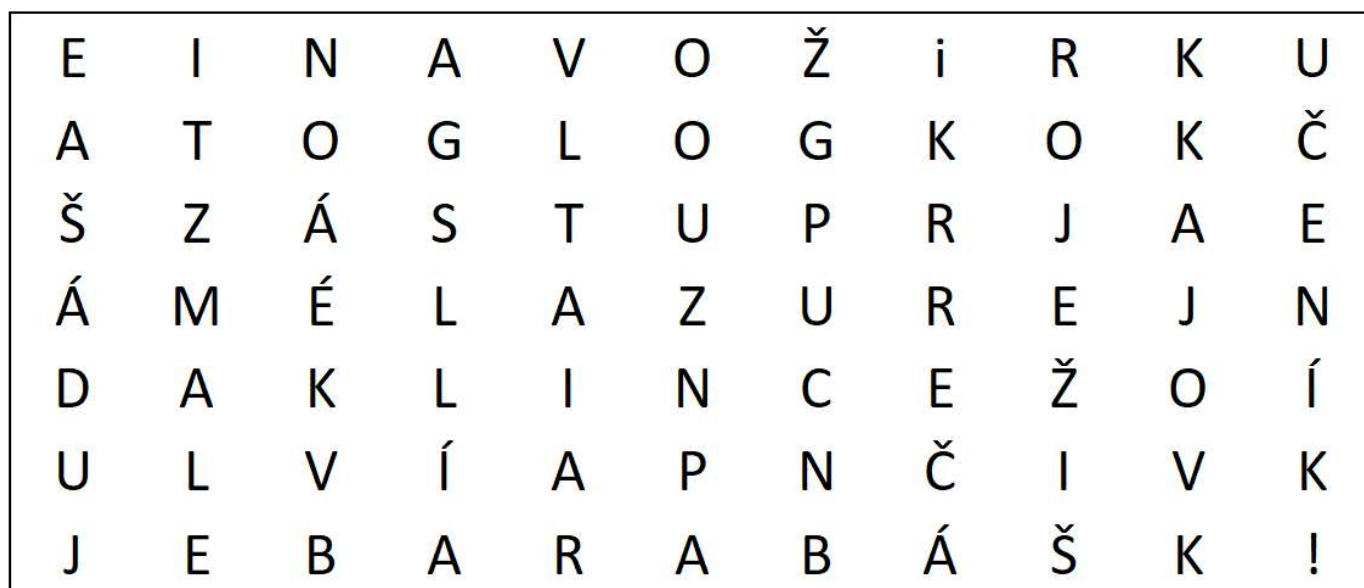
Výhercovia:

Ela Rošková

Noel Kokoš

Viktória Paľovčíková

OSEMSMEROVKA

BARABÁŠ
GOLGOTA
JERUZALÉM
JEŽIŠ

JUDÁŠ
KLINCE
KORUNA
PILÁT

UKRIŽOVANIE
UČENÍK
VOJAK
ZÁSTUP

